

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 76

гр. Добрич, 04.03.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, III СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Галя Ив. Митева

като разглежда докладваното от Галя Ив. Митева Частно наказателно дело № 20223230200209 по описа за 2022 година

И за да се произнесе, взе следното предвид:

Съдебното производство по делото е образувано по реда на чл. 243, ал. 4 от НПК по Жалба вх. рег. № 1045/16 от 26.04.2021 г. по описа на ДРП, допълнена с Жалба вх. рег. № 3481/09.06.2021 г. по описа на ДРС, от „***“ ООД, ЕИК ***, представлявано от управителите Ю.Н.А. и Т.Й.А., депозирана чрез адвокат Я.А. - САК, срещу Постановление на ДРП от 30.03.2021 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 26/2019 г. по описа на ОСлО при ОП – Добрич, водено против А.П.П. за престъпление по чл. 211, предл. 1, вр. чл. 209, ал. 1 от НК.

Делото се разглежда за трети пореден път след двукратна отмяна на съдебни актове, постановени по реда на чл. 243, ал. 6 от НПК /Определение № 157/28.06.2021 г. по ч.н.д. № 515/2021 г. по описа на Районен съд Добрич, отменено и върнато за ново разглеждане с Определение № 274/10.11.2021 г. по в.ч.н.д. № 416/2021 г. по описа на Окръжен съд Добрич и Определение № 385/13.12.2021 г. по ч.н.д. № 1308/2021 г. по описа на Районен съд Добрич, отменено и върнато за ново разглеждане с Определение № 30/10.02.2022 г. по в.ч.н.д. № 33/2022 г. по описа на Окръжен съд Добрич/.

В жалбата се изразява недоволство от Постановлението на ДРП, като жалбоподателят счита акта за незаконосъобразен и необоснован, доколкото са били събрани категорични доказателства за извършено от П. престъпление по чл. 206, ал. 3 или ал. 4 от НК, за което в постановлението липсвало коментар.

С обжалваното постановление ДРП е прекратила наказателното производство по досъдебното производство на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК, като прокурорът е приел, че обвинението е недоказано.

Жалбата, като депозирана в срока по чл. 243 ал. 3 от НПК, от лице, разполагащо с активна процесуална легитимация, е допустима.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, предвид следното:

Досъдебното производство е било образувано на 21.10.2016 г. с Постановление на прокурор при РП - Добрич за това, че през пролетта на 2010 г. в гр. Добрич с цел да набави за себе си или за друго имотна облага, възбудил у Ю.Н.А. от гр. С. заблуждение и с това причинил на ТД „****“ ООД ЕИК *** имотна вреда - престъпление по чл. 209, ал. 1 НК.

С Постановление от 05.03.2020 г. А.П.П. бил привлечен в качеството на обвиняем за това, че в периода от 31.03.2010 г. до 30.11.2010 г. в град С., с цел да набави за себе си и за друго, а именно за представляващите търговските дружества „****“ ООД с ЕИК: ***, „****“ ЕООД с ЕИК: ***, „****“ ЕООД с ЕИК: ***, „****“ ЕООД с ЕИК: ***, „****“ ЕООД с ЕИК: ***, „****“ ЕООД с ЕИК: ***, „****“ ЕООД с ЕИК: ***, както и за ЕТ „****“ с ЕИК: *** и/или представляващите ги лица, както и за земеделските производители: М.Р.П, К.Т.М и З.К.И и/или представляващите ги лица имотна облага, възбудил и поддържал заблуждение у Н.С.А. от град С., действащ в качеството му на представляващ „****“ ООД с ЕИК: *** и Г.Н.Г от град С., действащ в качеството му на представляващ „****“ ООД с ЕИК: ***, че ще осъществи чрез „****“ ЕООД с ЕИК: *** доставки на: рапица от реколта 2010 г., пшеница от реколта 2010 г. и слънчоглед от реколта 2010 г. на „****“ ООД с ЕИК: *** в количества, както следва: 2 615 (две хиляди шестстотин и петнадесет) тона рапица от реколта 2010 г., 2 500 (две хиляди и петстотин) тона пшеница от реколта 2010 г. и 1 800 (хиляда и осемстотин) тона слънчоглед от реколта 2010 г., при предварително заплащане на доставките, но впоследствие не ги осъществил в пълен размер (до предплатените парични суми), като не доставил на „****“ ООД с ЕИК: ***, както следва: 220 (двеста и двадесет) тона рапица от реколта 2010 г. на стойност 121 920.00 лв. (сто двадесет и една хиляди деветстотин и двадесет лева) с ДДС, 2 000 (две хиляди) тона пшеница от реколта 2010 г. на стойност 405 000.00 лв. (четиристотин и пет хиляди) лева с ДДС и 1 400 (хиляда и четиристотин) тона слънчоглед от реколта 2010 г. на стойност 910 800.00 лв. (деветстотин и десет хиляди и осемстотин лева) с ДДС и с това причинил на „****“ ООД с ЕИК *** имотна вреда в размер на 1 437 720.00 лв. (един милион четиристотин тридесет и седем хиляди седемстотин и двадесет лева) с ДДС, като измамата е в особено големи размери и представлява особено тежък случай – престъпление по чл. 211, предл. 1 във вр. с чл. 209, ал. 1 от НК.

От събраните в хода на досъдебното производство доказателства се установила следната ФАКТИЧЕСКА ОБСТАНОВКА, **която по същество не се оспорва от жалбоподателя** и процесните факти, доколкото са безспорно установени, могат да се опишат по сходен и почти идентичен начин, а именно:

С Договор № 1/06.04.2010 г. за покупко-продажба между търговското дружество „****“ ООД с ЕИК *** /купувач/ и търговското дружество „****“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „****“ ЕООД) /продавач/ с представляващ обв. П. била уговорена доставка до 5 000 тона маслодайна рапица, с краен срок на доставка до 15.07.2010 г.

С Договор № 2/12.05.2010г. за покупко-продажба между търговското дружество „***“ ООД с ЕИК *** /купувач/ и търговското дружество „***“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „***“ ЕООД) /продавач/ била уговорена доставка до 5 000 тона пшеница, с краен срок на доставка до 30.06.2010 г.

С Договор за покупка на слънчоглед и финансиране от 10.06.2010 г. за покупко-продажба между търговското дружество „***“ ООД с ЕИК *** /купувач/ и търговското дружество „***“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „***“ ЕООД) /продавач/ била уговорена доставка на черен маслодаен слънчоглед срещу предоставен от купувача стоков кредит (по договора е било дадено съгласие от купувача за издължаване на продавача и чрез пшеница и ечемик) и краен срок на доставката до 30.07.2010 г. (за пшеница и ечемик) и до 15.09.2010 г. (за маслодаен слънчоглед).

С Договор № 1/08.07.2010 г. за покупко-продажба между търговското дружество „***“ ООД с ЕИК *** /купувач/ и търговското дружество „***“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „***“ ЕООД) /продавач/ била уговорена доставка на 400 тона черен маслодаен слънчоглед, с краен срок на доставка до 15.09.2010 г. и

С Договор № 2/08.07.2010 г. за покупко-продажба между търговското дружество „***“ ООД с ЕИК *** /купувач/ и търговското дружество „***“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „***“ ЕООД) /продавач/ била уговорена доставка на 400 тона черен маслодаен слънчоглед, с краен срок на доставка до 15.09.2010 г.

За обезпечаване на всеки от посочените по-горе договори отделно били сключени съответни Договори за поръчителство на основание чл. 138 и сл. от ЗЗД, чрез които физическото лице, представлявало „***“ ЕООД с ЕИК *** към периода на сключване на договорите, а именно обвиняемият А.П.П., поело задължението да отговаря лично с имуществото си като поръчител спрямо кредитора по всеки от петте договора.

В изпълнение на сключените договори търговското дружество „***“ ООД с ЕИК *** е превело по банков път от банкова сметка в „*** с *** по банкова сметка на дружеството продавач „***“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „***“ ЕООД) в „*** с *** авансово парични суми в общ размер на 3 446 108,17 лева.

Преводите били нареждани периодично от представител на дружеството купувач в град С. и винаги били получавани от „***“ ЕООД преди извършване на доставките, т. е. авансово.

В изпълнение на задълженията си по сключените писмени договори обв. П. като представляващ „***“ ЕООД се е свързвал в повечето случаи чрез посредници с различни земеделски производители и търговци на селскостопанска продукция и е закупувал от тях договорените количества зърно.

В повечето случаи парите по сделката се привеждали по сметка на

продавача (зеделелски производелтел или търговец на зърно), но имало и случаи, при които купувачът П. превеждал сумата по сделката по банков път на съответния ЗП/търговец, посочен му от посредник, като в продажната цена била начислявана съответно и комисиона за последния. Посредникът изтеглял преведените суми по сделката, вземал си комисиона и останалата сума се предавала в брой на продавача по сделката.

След това „***“ ЕООД доставяло количеството селскостопанска продукция на „***“ ООД с ЕИК ***, като извършените доставки по договорите били на стойност 2 008 388,17 лева.

До размера на разликата между тези две суми /платените авансово 3 446 108,17 лева и стойността на извършените доставки 2 008 388,17 лева/ по една или друга причина доставки от „***“ ЕООД не били извършени.

Въпреки наличието на обезпечаване на всяка от петте посочени по-горе сделки и сключените съответни договори за поръчителство на основание чл. 138 и сл. от ЗЗД, „***“ ООД с ЕИК *** не е водило граждански производства против „***“ ЕООД, респ. физическото лице, представлявало „***“ ЕООД с ЕИК *** към периода на сключване на договорите А.П.П., поело задължението да отговаря лично с имуществото си като поръчител спрямо кредитора по всеки от петте договора.

Последвали разговори между обв. П. и представляващия „***“ ООД с ЕИК *** с цел връщане на сумите, преведени по сметка на „***“ ЕООД и в резултат на това на 27.10.2011 г. между „***“ ООД с ЕИК *** и „***“ ЕООД, ЕИК ***, представлявано от управителя А.П.П., бил сключен Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот /т. 1, л. 71/ - сграда в гр. С. срещу сумата от 1 660 150 лева, която „се смята за платена чрез прихващане на задължението на продавача към купувача“ по цитираните по-горе пет договора. Имотът бил със спорна собственост и в този договор са посочени и уговорките между страните, че сключването на окончателен договор е било обвързано с постановяване на Решение по гр. д. № 9639/2009 г. по описа на СГС и бъде възстановено правото на собственост на продавача върху въпросния имот. В случай обаче, че решението не е в полза на продавача, то последният ще бъде задължен да изплати в срок задължението си в размер на 1 660 150 лева.

С Решение, влязло в сила на 27.11.2012 г. СРС се е произнесъл в ущърб на представляваното от П. „***“ ЕООД и е отпаднала визираната в Предварителния договор уговорка за погасяване на задълженията на „***“ към „***“ ООД с прехвърляне на собствеността върху недвижимия имот.

На 20.06.2016 г. Ю.Н.А. в качеството си на управител на „***“ ООД с ЕИК *** депозирал Сигнал до прокуратурата в гр. Добрич срещу А.П.П. с данни за извършено престъпление от общ характер – по чл. 211, вр. чл. 209, ал. 1 и ал. 2 от НК (измама в особено големи размери).

След образуване на досъдебното производство били проведени

множество разпити на свидетели, събрани счетоводни и други писмени доказателства, както и била назначена ССЧЕ, видно от заключението по която през финансовата 2010 г. са налице непогасени задължения с произход недоставени, но авансово платени от „****“ ООД с ЕИК *** на „****“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „****“ ЕООД) количества земеделски стоки - 220 (двеста и двадесет) тона рапица от реколта 2010 г. на стойност 121 920.00 лв. (сто двадесет и една хиляди деветстотин и двадесет лева) с ДДС, 2 000 (две хиляди) тона пшеница от реколта 2010 г. на стойност 405 000.00 лв. (четиристотин и пет хиляди) лева с ДДС и 1 400 (хиляда и четиристотин) тона слънчоглед от реколта 2010 г. на стойност 910 800.00 лв. (деветстотин и десет хиляди и осемстотин лева) с ДДС, всичко на обща стойност 1 437 720 лева.

Съобразно разпоредбата на чл. 115 от ЗДДС от „****“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „****“ ЕООД) към „****“ ООД с ЕИК *** били издадени кредитни известия за недоставените, но предплатени количества селскостопанска продукция.

В периода на действие на търговските взаимоотношения между „****“ ООД и „****“ ЕООД (впоследствие „****“ ЕООД), последното е получавало доставки от свои доставчици, а като некоректни доставчици на „****“ ЕООД били установени общо три дружества, а именно: „****“ ЕООД, „****“ ЕООД и „****“ ЕООД.

За останалите контрагенти било изяснено, че са изпълнили всички фактурирани доставки към „****“ ЕООД.

Неизпълнените от „****“ ЕООД, „****“ ЕООД и „****“ ЕООД доставки били за следните количества стоки:

- 2 000 тона пшеница (неизпълнението е от „****“ ЕООД за 650 тона пшеница, от „****“ ЕООД за 500 тона пшеница и от „****“ ЕООД за 850 тона пшеница),

- 1 400 тона слънчоглед (неизпълнението е от „****“ ЕООД за цялото количество от 1400 тона) и

- 70 тона рапица (неизпълнението е от „****“ ЕООД за цялото количество от 70 тона).

Гореописаната фактическа обстановка се установява от показанията на разпитаните в хода на досъдебното производство свидетели, заключението по изготвената експертиза, както и от събраните писмени доказателства по делото.

След анализ на доказателствата по делото съдът стигна до следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Съобразно разпоредбата на чл. 209, ал. 1 от НК се наказва всеки, който с цел да набави за себе си или за друго имотна облага възбуди или поддържа у някого заблуждение и с това причини нему или другиму имотна вреда. Квалифициращ признак се явява стойността на вредата, като по-тежко наказание се предвижда, когато измамата по чл. 209, ал. 1 е в особено големи

размери, представляваща особено тежък случай - чл. 211, ал. 1 от НК.

За да е налице съставът на престъплението по чл. 209 от НК, е необходимо, от субективна страна, действията да са извършени с измамлива цел. При наказателноправната измама деецът използва договорни отношения, без намерение да се задължи по тях.

Видно от събраните материали, страните са сключили писмени договори, като по делото липсват доказателства към момента на договарянето П. като управляващ и представляващ „***“ ЕООД да не е имал намерение да изпълни своята част от задълженията си.

Напротив, видно от материалите по делото, през финансовата 2010 г. и в частност през разследвания период от 31.03.2010 г. до 30.11.2010 г., търговското дружество „***“ ЕООД с ЕИК *** (впоследствие „***“ ЕООД) е отговаряло на изискванията за извършване на активна икономическа дейност, като чрез него обвиняемият А.П.П. е извършвал напълно реални търговски сделки, основно покупко-продажби на селскостопанска продукция.

По отношение на претендираните суми, в хода на разследването е било установено, че „***“ ЕООД, след като е получило авансово парични суми в общ размер на 3 446 108,17 лева от своя контрагент „***“ ООД, е извършило по-голямата част от предварително договорените доставки на селскостопанска продукция, доставяйки стоки на обща стойност 2 008 388,17 лева, като за остатъка от 1 437 720,00 лева от общо предплатените 3 446 108,17 лева, „***“ ЕООД не е извършило доставки към „***“ ООД.

С оглед установяване наличието или липсата на измамлив умисъл в поведението на обв. П. е изследван въпросът дали представляването от него дружество е предприело съответни действия след получаване на сумите от своя контрагент „***“ ООД. Този въпрос е изключително важен, доколкото за наличието или липсата на измамлив умисъл в поведението на дееца съдим от неговите последващи действия.

Видно от събраните доказателства по делото, след като е получило сумите от своя контрагент „***“ ООД, „***“ ЕООД от своя страна е превело същите по сметка на други търговци, т. е. представляването от него дружество е предприело действия по изпълнение на задълженията си по договорите и по-голямата част от сделките са били осъществени успешно.

Друг е въпросът, че впоследствие част от фирмите, с които е контактувало дружеството, не са доставили договорените, респ. фактурирани количества селскостопанска продукция.

Видно от събраните доказателства и заключението по изготвената ССчЕ, при преглед и анализ на входящия паричен поток по сметката на „***“ ЕООД не се установяват възстановени парични средства на дружеството от земеделски производители и търговци на зърно за авансово платени, но недоставени земеделски стоки.

Видно пак от заключението на експертизата, не може да бъде

установено налице ли е вземане на „****“ ЕООД от конкретен земеделски производител или производител на зърно за платени авансово, но недоставени земеделски стоки.

В същото време, в хода на разследването е бил изследван и въпросът поради какви причини тези фирми не са изпълнили поетите към „****“ ЕООД задължения за доставки на селскостопанска продукция.

Така например, „****“ ЕООД, „****“ ЕООД и „****“ ЕООД до един определен момент са имали реално изпълнени сделки към „****“ ЕООД, но след това поради неустановени по делото причини, когато получили други авансови плащания за договорени бъдещи доставки на селскостопанска продукция (конкретно описани във фактури, въз основа на които им били предплатени по банков път от „****“ ЕООД), те не извършили доставките.

С цел установяване на причините, поради които тези три дружества са преустановили доставките към „****“ ЕООД са разпитани в качеството на свидетели представляващите ги физически лица.

Собственикът на капитала и управител на „****“ ЕООД - свидетелят Г.П.М, разпитан по делото, заявил, че с личните му данни е било злоупотребено, като за обстоятелството, че е бил вписан в Търговския регистър при Агенция по вписванията като собственик и управител на „****“ ЕООД е узнал едва след призоваването му от разследващ орган. Наред с това заявил, че не познава лицата А.П. и Д.Т и не е упълномощавал никого да представлява дружеството „****“ ЕООД.

Собственикът на капитала и управител на „****“ ЕООД - свидетелят В.Д.Х., заявил, че не му е било известно обстоятелството, че е бил вписан като собственик и управител на дружеството, а това узнал едва след призоваването му от разследващ орган. В.Х. заявил също, че не познава лицата А.П. и Д.Т и не е упълномощавал никого да представлява дружеството „****“ ЕООД.

Свидетелят Й.З.В. - собственик на капитала и управител на „****“ ЕООД, посочил, че му било известно обстоятелството, че е бил вписан като собственик и управител на дружеството, но не знаел нищо за дейността му. На негово име били регистрирани „много фирми“, но той не извършвал дейност чрез тях. Много пъти бил воден пред нотариус, където подписвал някакви документи, пълномощни във връзка с „фирмите“, но не помни какви. Конкретно за „****“ ЕООД споделя, че дружеството било регистрирано по инициатива на лице на име „****“ от град *** (неустановен при разследването), който му бил обещал да му плаща всеки месец за това, че щяло да има регистрирано дружество на негово име. Същият „****“ го водил да подписва необходимите документи, включително и за откриване на банкова сметка. Й.З.В. обаче не помни какви документи е подписвал, дали и кого е упълномощавал. Спомня си обаче, че е подписвал документи пред нотариус. Й.З.В. заявил също, че не познава лицата А.П. и Д.Т и не му е познато дружеството „****“ ЕООД, нито „****“ ЕООД.

Ето защо, въпреки опитите на разследващите органи, както и предвид изминалия значителен период от време, не могло да бъде установено поради какви причини горепосочените дружества не са изпълнили задълженията си към „***“ ЕООД.

Също така не било установено и наличие на общ измамлив умисъл в поведението на горните лица с това на обв. П.. Напротив, видно от показанията на свидетелите, те не познават обвиняемия и в този смисъл не са налице данни за измамливи действия от страна на П..

С оглед гореизложеното съдът приема, че в хода на разследването не било установено по категоричен начин дали невъзможността на „***“ ЕООД да изпълни своите задължения към „***“ ООД е била обективна и независеща от волята на представляващия дружеството обв. П. или е в резултат от негови злоумишлени действия, целящи постигане на измамлива цел.

В подкрепа на първата хипотеза, а именно, че невъзможността на „***“ ЕООД да изпълни своите задължения към „***“ ООД е била обективна и независеща от волята на представляващия дружеството се явява и обстоятелството, че за всички неосъществени доставки от „***“ ЕООД към „***“ ООД, в полза на последното дружество са били издадени кредитни известия, нагледно описани в ССЧЕ (л. 37 от том 3 от ДП). Също така следва да бъде отчетен и фактът на сключения Предварителен договор за покупко-продажба на недвижим имот за сумата от 1 660 150 лева, която „се смята за платена чрез прихващане на задължението на продавача към купувача“ по цитираните по-горе пет договора.

Т. е. обв. П. е признал дълга си и е търсил начини за погасяване на процесното задължение. Тези обстоятелства следва да се тълкуват в полза на обвиняемото лице и са още една индикация за липсата на измамлив умисъл у дееца.

Т. е. от така събраните доказателства не може да се направи обоснован и категоричен извод, че изначално, още при договаряне на сделките със съконтрагента си, обв. П. като представляващ „***“ ЕООД не е имал намерение да изпълни поетите по договорите задължения.

В подкрепа на този правен извод се явяват и показанията на разпитаните свидетели.

При осъществяване на търговската си дейност със селскостопанска продукция чрез „***“ ЕООД през 2010 г. обвиняемият А.П.П. е имал търговски контакти със отделни земеделски производители /М.Р.П, К.Т.М, З.К.И и др./, като най-често контактът с тях е бил осъществяван чрез свидетеля П.В.П., известен под прякора „***“ (л. л. 20-30 от том 28).

В показанията си по делото П.В.П. заявил, че през 2010 г. се е занимавал с покупко-продажба на зърно, като е свързвал купувачи с продавачи, за което получавал съответна комисиона (без изричен договор в писмена форма). *** познавал много хора, от различни области в страната (***), които произвеждали земеделска продукция – пшеница, слънчоглед,

рапица, както и лица, които били „***“ по сделки с такава продукция.

През 2010 г. свидетелят *** *** работил с обвиняемия А.П. и многократно го свързвал с продавачи на зърно.

В показанията си свидетелят *** обаче изрично пояснил, че П. не познавал лично продавачите на зърно, а контактите с тях били осъществявани чрез него, т. е. при посредничеството на ***. Последният съвсем съзнателно избягвал прекия контакт между продавачите и купувачите (вкл. и касателно купувача П.), тъй като, ако ги свържел директно, било застрашено получаването на комисиона от негова страна.

Сделките с участието на обвиняемия П. били осъществявани по следния начин: когато обвиняемият П. се обаждал по телефон на свидетеля *** и му заявявал, че търси да закупи определено количество зърно, на съответна цена, свидетелят *** се обаждал на продавачите (производители или „***“), с които имал личен контакт и им съобщавал за предложението на П.. При постигане на съгласие за покупко-продажба, купувачът П. превеждал сумата по сделката по банков път на съответния продавач, посочен му от ***. В продажната цена била начислявана съответно устно договорената комисиона за свидетеля *** ***.

За да си гарантира получаването на комисионата, *** имал изискване съответният продавач да упълномощи доверен негов човек, а именно свидетеля Д.А.Д., който да има правата да представлява продавача пред банки, вкл. да се разпорежда с парични средства по банковите му сметки.

След извършване на съответното авансово плащане от купувача, свидетелят Д.А.Д. по указание на свидетеля П.В.П. изтеглял преведените суми по сделката, от тях се удържала съответната устно договорена комисиона в полза на свидетеля *** *** и останалата сума се предавала в брой на продавача по сделката. Един от „***те“, които свидетелят *** *** ползвал при търговията със зърно бил Г.З. А., когото той познавал като „***“, по прякор „***“ /лицето е починало преди образуване на настоящото производство/. Според показанията на свидетеля ***, *** *** извършвал търговия със зърно чрез две или три фирми и работел основно в района на Област ***, като при реализиране на конкретните сделки, той организирал счетоводното им оформяне (издаване на фактури) и упълномощаването на свидетеля Д.Д. с правата да изтегли парите по тях от банковата сметка на съответния продавач, респ. *** *** получавал парите по всяка сделка лично или чрез свои доверени лица (неустановени при разследването) след удържане на съответната комисиона за *** ***.

Описаната търговска практика била потвърдена и от свидетеля Д.А.Д.. В показанията си по делото (л. л. 30-39 от том 18 и л. л. 12-17 от том 28), същият заявил, че в миналото лично се е занимавал със земеделие. Впоследствие преустановил тази дейност поради финансови затруднения. Към 2010 г. заживял в град Добрич, където до 2014 г. работил за свидетеля П.В.П., който бил „***“ по сделки със селскостопанска продукция (пшеница,

слънчоглед, царевица). Потвърдил, че е бил упълномощаван от различни търговски дружества (вкл. „****“ ЕООД и „****“ ЕООД), да ги представлява пред банки във връзка с осъществяваната при посредничеството на свидетеля *** ** търговия със зърно. Действайки като пълномощник на съответните дружества контрагенти, той теглил нееднократно парични суми в брой от техни банкови сметки, като след удържане на съответна комисиона за *** ** ги предавал на представител на съответното дружество продавач по сделката.

В показанията си обаче заявил, че не би могъл да посочи лицата, на които предавал парите, тъй като не ги познавал, като не би могъл и да ги разпознае след толкова години.

Доколкото в хода на разследването не били установени лицата, които реално са оперирали чрез дружествата „****“ ЕООД, „****“ ЕООД и „****“ ЕООД в периода от месец май 2010 г. до месец септември 2010 г., които се явяват евентуалните реални крайни получатели на преведените по банковите сметки на тези три дружества парични суми от „****“ ЕООД, то не са били събрани и доказателства за наличие на измамлив умисъл в поведението на обв. П..

Относно сумата в размер на 79 200,00 лева, която на 28.05.2010 г. е била преведена от „****“ ЕООД на „****“ ЕООД въз основа на Кредитно известие № 5/27.05.2010 г., издадено на „****“ ЕООД, е било установено, че сума в същия размер на 28.05.2010 г. е била прехвърлена по сметка на друго търговско дружество, управлявано от обвиняемия, а именно „****“ ООД, откъдето е била изтеглена в брой на 31.05.2010 г. от свидетеля М.Г., в качеството ѝ на пълномощник на обвиняемия А.П., като представляващ „****“ ООД.

Динамиката на търговските отношения между двете дружества обаче сочи за боравенето със значителни суми за кратък период от време. Това обстоятелство се доказва от всички писмени и гласни доказателства по делото и видно от ССЧЕ до 26.05.2010 г. за около три месеца между страните са преведени суми в размер над 460 000 лева, а след това още близо три милиона лева в рамките на четири месеца. Динамиката, изминалият период от време и липсата на счетоводна информация от недобросъвестните съконтрагенти на „****“ ЕООД създава пречка при установяване обстоятелствата за какво е била използвана процесната сума, изтеглена от св. Г.. В показанията си св. Г. не отрича, че е изтеглила сумата, за което е имала пълномощно /което е било напълно нормално във връзка с работата ѝ по повод представляването от обв. П. дружество/, след което я е предала на обвиняемия. По горните съображения обаче не е установена съдбата на тази сума, а това обстоятелство е от съществено значение с оглед установяване на евентуално престъпно присвоително поведение у обвиняемия по отношения на тази сума.

Съдът намира, че претенциите на жалбоподателя и по отношение на тази сума следва да са предмет на гражданско производство, в хода на което съдът да реши дали сумата от 79 200,00 лева се дължи от „****“ ЕООД, което е страна по договорните отношения между страните.

Ето защо, в случая отношенията между търговците следва да се разглеждат на плоскостта на граждански договорни отношения, като изправната страна е следвало своевременно да търси правата си по граждански ред пред съда.

Като основен принцип в Наказателното право е възведена идеята, че обвинението трябва да почива на безспорни и категорични доказателства, които без съмнение сочат като автор на престъплението дадено лице. В настоящия случай, макар да са били използвани всички допустими процесуално-следствени способности за събиране на доказателства за пълнота, всестранност и обективност на разследването, не са били събрани безспорни данни за престъпен умисъл у П. за измамливи действия.

Ето защо и настоящият съдебен състав намира за обоснован правния извод на прокурора, че от доказателствата по делото в случая не се установяват безспорно обективните признаци на престъплението измама.

По направените възражения в жалбата:

На първо място, действително законодателят не е предвидил регламентирана в НПК възможност материалите от досъдебното производство да бъдат предявявани на представляващите юридическите лица. В този смисъл съдът споделя извода на прокурора, че доколкото „****“ ООД е ЕИК *** не попада в кръга лица по чл. 227, ал. 2 от НПК, то за органите на досъдебното производство по чл. 193 от НПК не съществува задължение за призоваване на физическите лица, представляващи юридическото лице, което евентуално е било оцетено от разследвано престъпление.

На следващо място, относно данните за извършено престъпление по чл. 206 от НК, съдът намира за нужно да отбележи следното: В самата жалба против Постановлението на ДРП, процесуалният представител на жалбоподателя е формулирал и отговорът на поставения въпрос. В жалбата е посочено, че: „На стр. 3 от постановлението в т. 3 е констатирано, че „****“ **ЕООД**, собственост на обвиняемия, **е получила** от доверителите ми **сумата от 83 700 лв.** по фактура № 9/20.05.2010 г. **с основание** „****“. На същата дата „****“ ЕООД е превело сумата от 79 200 лв. по сметка на ****“ ЕООД. Последното дружество е върнало сумата на „****“ ЕООД на 28.05.2010 г. На същата дата „****“ ЕООД е превело сумата от 79 200 лв. на „****“ ООД /също с участието на обв. П./, от където е била изтеглена в брой на 31.05.2010 г. от св. М.Г., в качеството на пълномощник на обв. А.П., като представляващ „****“ ООД“/ виж стр. 12, първи абзац/.

Разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от НК гласи, че се наказва всеки, който противозаконно присвои чужда движима вещ, която владее или пази.

Т. е., субект на това престъпление може да бъде само **физическо лице**, на което е била конкретно поверена чужда движима вещ и намираща се в негова фактическа власт **на определено правно основание**, което може да има различен характер и определя правомерното упражняване на фактическа власт - напр. договорни отношения, по които субектът е страна.

В случая е безспорно установено, че субект на договорните отношения с „***“ ООД е ЕИК *** е не обв. П. като физическо лице, а търговецът „***“ ЕООД. В този смисъл обвиняемият, макар и да е представляващ последното дружество, не е годен субект на наказателна отговорност по смисъла на чл. 206, ал. 1 от НК, а процесната сума не се е намирала у него на годно правно основание. Ето защо, съдът намира за съвсем уместно, че прокурорът не е изразил становище по този член от наказателния кодекс.

Горните съждения за **липса на достатъчно доказателства за наличие на престъпен умишъл** в поведението на П. и отнасянето на настоящия казус към гражданско-правната материя се прилагат в пълна степен и към останалите състави на престъпленията, описани в раздел III, глава V от НК.

С оглед всичко изложено съдът не приема възраженията на жалбоподателя и намира, че постановлението за прекратяване на наказателното производство е обосновано и законосъобразно. Правилно и обосновано представителят на държавното обвинение е приел, че обвинението е недоказано.

Предвид изложеното, съдът намира, че постановлението на Районна прокуратура – Добрич се явява обосновано и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление от 30.03.2021 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП № 26/2019 г. по описа на ОСлО при ОП – Добрич, водено против А.П.П. за престъпление по чл. 211, предл. 1, вр. чл. 209, ал. 1 от НК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване или протест в 7 дневен срок от съобщаването на страните пред Добрички окръжен съд.

След влизане в сила на настоящото Определение досъдебното производство да се върне на ДРП.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____